לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל בראתי יצר הרע ובראתי לו אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition**

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת נח – ו' מרחשון תשפ"ד Shabbos Kodesh Parshas Noach - October 21, 2023

וסבי ומי שבת - 1550 ומן קריאת שמע / מ"א - 19:1 ומון קריאת שמע / הגר"א - 1957 סוף זמו תפילה הגר"א - 10:52 הדלקת נרות שבת - 1950 מו תפילה הגר"א - 10:52 מו הדלקת נרות שבת - 1957 מו הפילה הגר"א - 10:52 מו הבילה הגר"א - 10:52 מו הבילה הגר"א - 10:52 מו הבילה הבילה הגר"א - 10:52 מו הבילה זמו לתפילת מנחה גדולה – ווּוֹן שקיעת החמה שבת קודש – 6:07ן מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:57ן צאה"כ / לרבינו תם – 7:19

ולמסור עצמה לשם כר. כיוז שלשם כר נוצרה. כששמעו על כר בשמים. תמהו על כר. האיך הינו מזלזל בצערם של בעלי חיים, ועל אותה עבירה נענש ביסוריו הקשים.

בהמשך מביאה שם בגמרא. שכשם ש'צער בעלי חיים' היה הסיבה הגורמת לביאת יסוריו. כר היה זה גם כן גם סיבה לסילוקו. היה זה כשהבחין פעם איר ששפחתו מכבדת את ביתו ומגרשת ב' חולדות קטנים. אמר לה רבי הניחם. כי מז הראוי שנרחם עליהם כמו שמרחם הקב"ה עליהם, שהרי 'ורחמיו על כל מעשיו כתיב'! אז אמרו בשמים בזכות שמרחם על בעלי חיים כר נרחם גם עליו. ואז נפסקו יסוריו. מזה המעשה רואים עד כמה מוטל על האדם להיות זהיר מלצער בעלי חיים. שהרי רבינו הקרוש לא ציער את העגלה בפועל. רק הורה לה להסכים להמטרה שלשמה נוצרה, ואף על פי כן הוצרך להתייסר ביסורים קשים ומרים. כל שכז אלו שמצערים אותן באמת.

ומו הראוי לצייו ששם בגמרא איתא עוד. שגם בלאו הכי רצה רבינו הקדוש ביסורים. ועובדא זו של ה'עגלה' היתה רק הסיבה שבסיבתה היו יכולים לתלות בו איזה דופי ובכר למלא את מבוקשו. ובכל זאת צריכים הדברים לעורר אותנו. כיוז שהיה זה אמצעי למלא את מבוקשתו ולייסרו ביסורים נוראים כאלו.

ומעשה שהיה אצל **האר"י הקרוש**. שהופיע לפניו אדם שלא זכה בפרי בטז. ותינה לפניו את צרתו. וגילה לו האריז"ל ברוח קדשו. שהסיבה לכר היא שבעלי חיים מצטערים בגינו. כי בביתו שהו תרנגולים. והיה להם סולם קטז שדרכם היו עולים ויורדים ממקום למקום. ומאיזה סיבה שהיא לא היה ניחא ליה לזה האיש שישתמשו באותו סולם. ונטלו משם. וכתוצאה מכר נצטערו התרנגולים בהיותם זקוקים לעלות. וזה הצער מעכב את ישועתו. ועל כז ציווה לו האר"י הקרוש להעמיד שוב את הסולם. והבטיחו שבכך יוושע.

והאברים שוה, ויצדיק כ״א מהם את חבירו ויעיד לו ולא יחלוק עליו ולא יסתור דבריו והוא אשר יקראהו הכתוב "תמים". באמרו: "תמים תהיה עם ה' אלהיר". ואמר: "תמים היה בדורותיו", ואמר: "הולר תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו", ואמר: "אשכילה בדרך תמים מתי תבא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי". עכ"ל. מבואר, שהאופן להיות "שלם" לגמרי בהשי"ת, היינו רק אם ב' חלקי עבודת ה' הם שווים, והיינו חובת האברים. וחובת הלבבות. ואם שני אלו הם שלמים. אז הוא "תמים" עם ה' אלקיר.

ולפ"ז י"ל דזהו הטעם שמצות אמונה ובטחוז בהשי"ת נלמד מקרא: "תמים תהיה" והיינו שהאופן להיות "שלם" לגמרי עם השי"ת הוא רק אם לבו ומעשיו הם שויז, ויסוד היסודות לכל עניני חובת הלבבות מיוסד על "אמונה ובטחוז בהשי"ת". ולפ"ז מובז היטב מדוע הראשונים למדו מקרא זה מצות אמונה בהשי״ת. דזהו שלימות האדם.

ידוע מש"כ **הרמ"א:** "שויתי ה' לנגדי תמיד. הוא כלל גדול בתורה ובמעלות - הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים". וכתב **הגר"א** (שם): "ובמעלת הצדיקים כמו שכתוב:״איש צדיק תמים את האלהים התהלד נח״ וכז בחנור וכז באבות אשר התהלכו אבותי לפניו וזהו כל מעלת הצדיקים". עכ"ל. מבואר מדבריו ככל הנ"ל. שמעלת נח שהיה "צדיק". היינו ע"י שקיים "שויתי ה' לנגדי תמיד". והיינו שחי כל ימיו עם אמונה ובטחוז בהשי"ת. ולא עוד. אלא שזהו "כל" מעלת הצדיקים! ומטעם זה רק הבוטח בה' נקרא בתואר "צדיק" שהיה "מעלת הצדיקים".

מאת חגח"צ רבי גמליאל חכון רבינוביץ שליט"א, רי שער חושיוויי

ישאר אך נח ... (ז-כג) - חומר צער בעלי חיים

רש"י: אר נח - מדרש אגדה היה גונח וכוהה דם מטורח הבהמות והחיות. וי"א arphiאיחר מזונות לארי והכישו. ועליו נאמר (משלי יא לא) הו צדיק בארץ ישולם. מדברי רואים, שהיה איזה פגם בנח מזה שאיחר מזונותיו של הארי, והוצרך לכפרה על בר. ונתכפר לו בזה שהכישו הארי. ורואים שבשמים מתחשבים מאוד מצערם של בעלי חיים. כי אין ספק שלא כיוון נח לצערו, אלא עסוק היה עם המון בעלי חיים 'תת לכ"א את צרכיו ופשוט לא סיפק בידו לתת לו את צרכיו בזמנו המדויק, ואעפ"כ זיה זקוק לכפרה. וזה הוא מהדברים שצריכים שימת לב. כי הרבה דשים בעקבם על איסור זה ונדמה להם שאיז בזה איסור. אר האמת שצריכים להיות זהיר מאוד בדבר.

חז"ל ספרו לנו בגמרא (בבא מציאה פה.) אודות יסוריו הקשים של רבי יהודה זנשיא שסבל י"ג שנים. ביניהם היה ז' או ו' שנים שסבל מאבו ששהה במקום יציאת קטנים. ובשאר השנים מהי"ג היה סובל ממחלה שבפה. ויסוריו היו קשים מנשוא. כשהלר לבית הכסא לעשות את צרכיו היה צועק בקולי קולות מרוב יסוריו. וכדי שלא יבחינו בצעקותיו היה שומר הסוסים של רבי מאכיל את בהמותיו באותה שעה שהיה רבי עושה צרכיו. כי סוסיו של רבי היו עד איז מספר. וכשהאכילו אותם היה הולם נשמע שלושה מיליז. ובכר היווה לטשטש את הולו של רבי. אר למעשה גברו צקותיו של רבי ונשמעו גם ליורדי הים.

ומספרת הגמרא שכל זה היה בסיבת 'צער בעלי חיים' וכך היה המעשה: עגלה אחת יתה. והיו מעמידים אותה לשחיטה. וכיוז שמיאנה בשחיטתה הטמינה עצמה תחת לימתו של רבי, והבחין בה רבי והבין את כוונתה, והורה לה להסכים לשחיטתה

ליטודים נאת חרב אברום זנטאל אבשים אביום אביום אביום אביום

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלקים התהלך נה ... (ו-מ) - מדוע זכה נה לתואר "צדיק"

[ח זכה לתואר "צדיק". וצ"ב מדוע זה לתואר זה. ונ"ל. ע"פ **רבינו בחיי** (פרשת שאיז אדם נקרא צדיק אלא הבוטח בו. כעניז שכתוב "וצדיקים נכפיר יבטח". עכ"ל. מפורש בדבריו שתואר "צדיק" קאי על הבוטח בה'. וזהו ג"כ מהותו של "תמים". שאחת מן המצוות בהתורה, היא "תמים תהיה עם ה' אלקיר". ביארו הראשונים (**רמב"ז, ספר החרדים**) שזהו המקור למצות אמונה ובטחון בהשי"ת. אמנם. מדוע מצוה זה של "אמונה ובטחוז" נקראת בתורה "תמים". והרי תמים הוא לשוו שלם" כמו דכתיב בתרגום. ומה הקשר עם מצות אמונה ובטחוז עם שלימות האדם.

וי"ל זה ע"פ דברי **החובת הלבבות** (הקדמה) שהאריך לבאר שיש ב' חלקים בעבודת : א] חובת האברים. והיינו כל המצות שצריר האדם לעשות בגופו. כגוז להניח תפיליז. ישיבת סוכה, וכדומה, ב] חובת הלבבות. והם כל המצות התלויות בלבו של אדם. כגוז: להאמיז בה', לאהבו, לירא ממנו, ולבטוח בו, וכדומה, וכתב כל ספרו לבאר ל עניני חובת הלבבות. וז"ל: "וצריר שתדע, כי הכונה והתועלת במצוות הלבבות הם. יהיו גלויינו וצפונינו שוים ושקולים בעבודת השם. עד שתהיה עדות הלב והלשון

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (84). The Jewish Kitchen (cont.)

After reviewing the *invanim* of *Yimei Elul* and *Tishrei*, we now return to the halachos of Macholei Akum - select foods of a gentile that *Chazal* prohibit, mostly because they were afraid of of intermarriage between Jews and gentiles. These issurim are Pas Akum - bread baked by a gentile, Bishul Akum - certain items cooked by a gentile, and Stam Yeinam - wine made or touched by a gentile. As many questions arise regarding gentile help or aids in the house, our discussion will center on how they relate to help in the house and then apply it to other situations.

Pas Akum. Eating together with gentiles brings a closeness that can lead to intermarriage and thus Chazal prohibited us from eating bread baked by a gentile. There is a place in the Gemara (1) where it sounds like the *issur* was to keep us away from idolworship. Either way, the issur applies even when the gentile does not worship idols and there's no chance of intermarriage, such as a prince whose stature would not allow him to marry a Jew. This category called "Pas" includes any item in the bread and not Pas Palter on Shabbos, as per the Mishna Berura (4).

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס "family" which looks like bread enough to have to bentch if he makes a meal out of it. Therefore, cake, crackers, pies are also deemed as Pas, but pasta, lukshen, farfel and spaghetti are not.

Pas Palter. All the above applies to items baked by an individual gentile where the chance of intermarriage is very real. However, Pas Palter - bread baked by a professional baker or in a factory. for commercial sale and is not as likely to lead to any friendship, is more lenient. The Poskim differ as to the exact boundaries of this leniency. The **Mechaber** (2) permits *Pas Palter* only when Pas Yisroel is not available, while the RM'A there permits it completely. Ashkenazim hold like the RMA but many are stricter and do like the Shulchan Aruch, because the **Shach** (3) also holds like that. During Aseres Yemei Teshuva [the 2 days of Rosh Hashana, Yom Kippur (if one is permitted to eat due to bad health), and the 7 days between when one is supposed to be stricter than the rest of the year, all Ashkenazim refrain from Pas Palter. For the honor of Shabbos, one should only eat Pas Yisroel

באן הראחאם - הבלאן מדף האומא - קידושאן סה:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, 🚝

בעל brings a number of cases in our *Gemara* where an עד אחד שמר לו עד אחד אבלת הלב brings a number of cases in our עד אחד שהד אבלת הלב ' brings and the בעל is quiet (שתק). **Tosfos** explains that although we have a rule that "עד אחד נאמן באיסורץ", this is only when the עד אחד וויעד אחד אחד נאמן באיסורץן", this is only when the דבר that something is מתר. For example: this שחיטה was done properly and the meat is בשר. or this piece of meat is שחיטה and not חלב. In however, an עד אחד comes to testify that something is אסיר, there are 3 general rules: 1) Is it in the power of the עד אחד to make the item אסור? If yes, he is אמנו, For example: if the עד was helping the owner with his טמא produce, he would be אמנו, to say it became טמא since it is בידו to make it טמא. 2) If the שתק is believed. 3) If the עד אחד to make it עד אחד currently doesn't have the power to make it אסור or טמא. this is a מחלוקת between אביי and רבא

The first case of אביי is where an עד אחד savs. "You ate חלב בשנג and vou are מיב to bring a אביי." and the person is quiet. אביי says since he was quiet (and didn't contradict him), the אמנו פו עאכו אוער א חייב Rashi explains this is so even though we know to be רוטאת ג has to become aware of his action on his own, and here he was informed by a third party, 'שתיקה elaborates further that ד"ה אמרו תוס' on his own and is therefore כהודאה, so we see by him not responding, it is as if he is agreeing and was aware of his שוגג on his own and is therefore בחצאה a חטאת Tosfos says if he would have responded "אני יודע", then the א would not be קרבו, to be מרייב bim a קרבו,

This is how we pasken עד א י"ד ס' קכ"ז סי' א' **Tosfos** adds that since we are relving on עד אחד the דא שתיקה כהודאה must be is tantamount to admitting. But is it is שתיקה is tantamount to admitting. But is it is possible to say that maybe he never knew, then we couldn't say his remaining silent is an admission.

"לא אכלתי" says if 2 עדים say אדים and you are חיאה and he contradicts them and says "לא אכלתי". and he contradicts them and says Rav Meir holds he is still מיגו and the בטור hold he is רבנן. The נאמן because he has a מאיד that he could've said נאמן and he'd be מיגו from a מיגו he's believed against these [שגות פ"א, ה"א] **רמב"ס** from a מיגור be's believed against these הייתני 2 עדים Tosfos [מס' ב"מ דף גי, ד"ה מה] asks, how could this be a legitimate מיגו? We have a rule. "איו אדם משים עצמו רשע". and here his מיגו is that he ate the חלב on purpose! עיי"ש. הוא היה אומר

R' Kalonymous Kalman Shapira zt"l (Aish Kodesh of Piaseczna) would say:

"את האלקים התחלך וחי - **Rashi** notes that Noach needed support as opposed to Avraham whose faith provided him strength on his own. The big difference here is one of steadfastness. Bnei Yisroel are identified with the trait of K'sheh Oref which is identified as both a good and a bad *middah*. This is precisely because when it is a good *middah* it is steadfast. When it is used in the face of being wrong, it is called stubbornness. But it is committed. Avraham was the father of that steadfastness. No matter the challenge – Nimrod, the people's rebellion, the lack of acceptance, the Kivshan, Avraham stuck to his guns. Noach too, met his challenges but remained on the job because of the support he received from *Hashem*."

A Wise Man would say:

"Insincerity is always weakness; sincerity even in error is strength."

(845)352-8533

Careful ... יהא שמיה רבה... Respect in shul -A Powerful & Loving Protection... Join too 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

Mazel Toy in honor of the Bar Mitzvah of Abi Friedman, son of Yehuda & Miriam Friedman-Rechavia.MazelTovtoSavtaLori of Telz-Stone. May he become a huge source of nachas to his family and all of Klal Yisroel

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing**

ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו ... (ז-יא) - נפתחו שערי חכמה (זהר הקודש)

One evening, many decades ago, a group of eighth-grade veshivah students had a sleep-over party and decided they were going to make prank calls. But not to just ordinary people - to famous people like Roshei Yeshivah and Gedolei Yisroel! One boy by the name of Tzyi, decides to call **R' Moshe Feinstein z''** at 12:30 am and ask a crazy, out of the world question. It was known that R' Moshe would typically go to sleep at 11:00 pm and wake up at 4:00 am to learn before Shacharis. On this night, at 12:30 am, Rebbitzen Feinstein answered a phone call. The boy says, "Hi, I'd like to speak with Rabbi Feinstein."

The Rebbitzen responded, "Well Rabbi Feinstein already went to sleep." The boy insists it is urgent. "It's an emergency, you have to get Rabbi Feinstein on the phone." The Rebbitzen hurriedly wakes up her husband and the Posek Hador comes to the phone! The boy brazenly starts asking a ridiculous question and R' Moshe waited patiently until the boy finished. In his astuteness, R' Moshe recognizes what is going on. In a loving, caring, concerned voice, he says, "Tell me, yeshivah bochur, what's your name?" The boy responds, "Tzvi." R' Moshe asked him what he was learning. The boy says *Bava Metziah*.

"OK, Tzvi, let's have a *chavrusah* - you and me, right now," said R' Moshe. The boy was surprised but decided that the way R' Moshe was speaking to him was so gentle, so soothing, that he went off to get a Gemara. At R' Moshe's urging, Tzvi starts reading the *Gemara*. It is already past 1:00 am and R' Moshe says, "Tzvi, do you chap (understand) the *Gemara*?"

"No Rabbi Feinstein, I don't know what I'm saying." R' Moshe tells him to say it again. And they learn it again. They learn it three or four times until R' Moshe is convinced that Tzvi finally understands. "Yes, Rabbi Feinstein, now I chap the Gemara." "OK, Tzvi, good. Now let's go to Rashi." R' Moshe quotes Rashi word for word on the *sugva*. "Tzvi do you *chap* Rashi?"

"No, Rabbi Feinstein, I don't *chap.*" Again, R' Moshe repreats the words, three, four, five times until he is convinced the boy understands clearly. R' Moshe says, "OK, Tzvi, we're going to do *Tosfos* now." "But I don't know how to learn *Tosfos*."

R' Moshe replied, "Don't worry Tzvi, I'm going to learn it with you." And R' Moshe proceeds to learn through the *Tosfos*, line by line, word for word (most likely by heart), painstakingly. And again, they review and review the words over and over. until R' Moshe is convinced that Tzvi really understands the *Tosfos*. By now, it's already 1:30 in the morning.

R' Moshe says, "Tzvi, now that you understand the Gemara, Rashi and Tosfos, I'm going to give you a bomb kashya (question) on the *Tosfos*. It's a question that the *Rishonim* and *Achronim* don't ask. It's my *kashya* and I want you to repeat it in class." R' Moshe tells him the kashva and the same thing occurs; R' Moshe teaches it once, twice, three times. It's already 2:00 in the morning before the bochur finally has the kashya clear. R' Moshe says, "Tzvi, I'm so proud of you! I want you to go into class tomorrow and say over this bomb kashya." Tzvi is so excited. He finally has something to say in shiur!

The next day, Tzvi goes to yeshivah and for the first time he knows what's going on in the Gemara. His Rebbi teaches the class the Gemara, and then the Rashi, and then he says, "OK, we're going to learn a Tosfos now." The Rebbi teaches the Tosfos and suddenly, Tzvi raises his hand. "Rebbi, I have a kashya on the Tosfos!" Tzvi proceeds to tell over the kashya that R' Moshe taught him at 2:00 in the morning and the *Rebbi* is falling out of his chair! He doesn't know what to do with himself!

"Tzvi," said his *Rebbi* excitedly, "that is an amazing *kashya*! I have learned this entire *sugya* and I have never seen anyone who asks this question! Did you think of it on your own? Where in the world did you come up with such a bomb kashya?"

Tzvi smiled wide. "What do you mean? I got it from my *chavrusah*, from Rabbi Moshe Feinstein last night, at 2:00 in the morning." By this time, the other bochurim are also falling out of their chairs, "You learned with R' Moshe?" they asked. "Yes, we were learning *Gemara* between 1:00 to 2:15 in the morning, and reviewing it." The *Rebbi* was floored!

That experience gave Tzvi such inspiration and confidence that it picked him up like never before. From then on, he applied himself to his learning and is today a popular *maggid shiur* in a *yeshiyah*. (R' Eliyahu Kohen, Olamiresources.com)

אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארין A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEBELY אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארין הארין הארין מעביע על השבעתי מקצף עליך ... (ישעי נר-מי) אויי נר-מי על הארין שלי נר-מי על אויי נר-מי על אויי נר-מי על אויי בר-מי על אויי ברים אויי ברימי על אויי ברים אויי ברי

the likes of which he brought in the days of Noach, so too Hashem promises to quickly abate his anger upon Klal Yisroel. But what indeed is the connection between the promise to Noach and *Hashem's* willingness to abate his anger to Klal Yisroel?

R' Shlomo HaKohen zt''l of Vilna (Sefer Binyan Shlomo) explains that following the destruction of the world in the time of Noach, the decimation and sheer devastation was on an unfathomable magnitude. There was literally nothing left in the world, and it was understood that if *Hashem* did this once. He could surely do it again. Such an understanding is *Klal Yisroel* was also a promise for generations.

abate his anger and never again bring a flood upon the earth not only promised that "there will not be another flood which will destroy the world" (Bereishis 9:15), but the Almighty also promised that "never again will I doom the earth because of humankind ... nor will I ever again destroy every living being, as I have done" (8:21).

> It was this double promise of reassurance that Yeshaya HaNavi referred to when exclaiming to Klal Yisroel that Hashem won't ever get so angry with them. That just like the promise that there won't be another flood like the one during the times of Noach was a promise for generations, so too the promise that *Hashem* will always abate his anger towards

ותהי ראשית ממלכתו בבל וארד ואכד וכלנה בארץ שנער ... (י-י)

CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Chodesh Cheshvan, which commenced this week, is referred to as Mar Cheshvan. The first two letters spell the word Mar In Hebrew, this word means "bitter," which some homiletically connect to the fact that there are no special occasions that occur in this month. A month that is bereft of any significant days, even sad days like in the month of *Tammuz* and Av. is deemed more bitter than anything, because there are no moments that arise to give us pause and help us improve our ways.

I heard two other reasons, in addition to the more well-known reasons. The first, is in the name of the renowned Baal Mussar, R' Yisroel Salanter zt'l. In Gemara, we find that Chazal use expressions such as מרי דעלמא זס מרי דאברהם, which is a reference to Hakadosh Boruch Hu. So now, as we depart the month of Tishrei, the period of the ממים מראים, and embark on the new year of תשפ"ד, we have cultivated a relationship with *Hashem* and proceed to travel through life with Him.

The Zaida zt''l (Baal Machsheves Haley) would offer another explanation. Throughout Shas, we often encounter numerous times another expression - אמר מאר. Now, as the bochurim return to their respective yeshiyos for the new zman, the sounds of their Torah - specifically the words "אמר מר" will now be heard as Limud HaTorah B'rabim ramps up.

Similarly, R' Moshe Mordechai zt'l M'Lelov said in the name of the Ohr Lashamayim from Apta, pshat in the above-quoted posuk. ראשית ממלכתו - the start of a person's קבלת עול מלכות שמים - Talmud Bavli. If one commits to learning *Torah*, then ארך ימים בימינה he will be *zoche* to *arichas yamim*. As it is written ארך ימים בימינה.

We are taught by Chazal that Torah has the power to protect us, especially in times of מלחמה. So let us all strengthen our sedorim which will, b'ezras Hashem, protect (more than we can imagine) acheinu kol Bnei Yisroel and all of Klal Yisroel. We will b'ezras Hashem be zoche to the geula shelaima b'karov mamash

משל למה הדבר דומה קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמם ... (ו-יג)

משל: **Rabbi Ilay Ofran** is the R' of Kvutzat Yavneh, and founder and joint head of Mechinat Ruach Hassadeh, a pre-military Jewish academy for boys, located in *Kibbutz* Be'erot Yitzhak. He is a graduate of Yeshivat Kibbutz HaDati and received his Semicha from the Chief Rabbinate of Israel. In addition, Rabbi Ofran is a psychologist, and has a degree in *Talmud* from Bar Ilan University.

Being close to many religious soldiers in the Israeli Defense Force gives Rabbi Ofran a unique opportunity to see some of the amazing qualities of these young men, even in the most pressing situations. One such event occurred during the most recent outbreak of the Israel-Hamas war. This is the story told over by Rabbi Ilay Ofran himself:

At one point in time, we were able to offer a brief leave the good in each other and trying to help one another!

leave to our soldiers. I went to one that I thought could use this break and offered him to go home for a bit. He shook his head. "My wife and children are doing well," he said. "I'm ok. Put me at the end of the list and give it to that guy standing over there instead - he could really use a break.'

That was fine with me. I went over to the other guy and made him the offer. "Me?!" he exclaimed. He shook his head and said, "Oh no, I'm single. I'm ok. Put me at the end of the list and give it to that guy over there, he has a family!"

My heart began beating with exuberance. I lifted my head towards the heavens with pride and whispered. "Hashem. Mi K'amcha Yisroel!"

נמשל: The devastating *mabul* was brought upon humanity because of the abysmal actions that they performed against one another. The way we counter that is by looking out for

יהרי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ... (א-א) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

After the world is destroyed through the *Mabul* and eventually rebuilt, the *Torah* introduces us to the *Dor Haflaga*. The generation of the Tower of *Bavel*. These people were the "new generation." The people who lived in the shadow of the *Mabul* They were united and respectful. They knew how to treat one another and were not looking to hurt another human being. But they were still wicked. They united their efforts to rebel against *Hashem*! They built a tower that reached the heavens so that they could wage war against *Hashem!* How ludicrous! What a terrible sin! To wish to overpower the only true power in the world? This seems to be much worse than a lack of respect between people! And yet, we see that in *Hashem's* eyes, the sin of total rebellion against Him, pales in comparison with the lack of honor and kindness between individuals! The Dor Haflaga was punished by mixing up their languages. But the *Dor HaMabul* was eradicated from the world!

What a tremendous lesson for us. How careful we must be with the honor and feelings of the people around us. How much must we value all people even if they are different from us. How important this is in the eyes of *Hashem*.

The Torah tells us that Hashem commanded Noach, saying, "Tzohar Taase LaTeiva." One of Rashi's explanations is that this means a bright light that emanated from a precious gem. As we know, the word *Teiva* in Hebrew means "word" and based on this we can understand the deeper message that we must make our words beautiful and shiny. We must think before we speak and know how our words will affect others. "Will my words brighten someone's day or darken it? Will my words show kindness and respect? If not, then maybe it is better to keep my mouth shut!" One of the greatest ways to generate kindness is with kind words. Let us use the power of Lashon to build a world of chessed. It is only with this great Middah of Avraham Avinu that the world will reach its final rectification and with unity and kindness may we all go out together to greet Moshiach very soon.